

kunnat *intercedera* hos den Nådige Prinsen; Herre Gud, hur olycklige hade icke vi och hela academien blifvit.

Jag lefver och dör E. H. Exc:s

underdån. ödmjuka tjenare

Upsala 1747 d. 27 Febr.

Carl Linnæus.

¹ 1747 d. 10 Jan. hade L. blifvit hugnad med Archiaters namn och värdighet; möjligen söktes denna värdighet, liksom adelskap. Den i början af brefvet åberopade, nu troligen förkomna, skrivelsen torde hafva innehållit anhållan om förord hos vederbörande.

Slutet af detta bref har afseende på *Tessins* medverkan, att *Adolf Fredrik* åtog sig vara Kansler för Upsala Universitet år 1747—1751. Jfr ock närmast följ. bref.

4*.

E. H. Exc., som alltid med mildhet åhör alla, täcktes ock förliden vår afhöra några ord, som jag hastigt förestälde om *Inspectores Nationum* vid Academierna, då E. H. Exc. befalt mig ingifva här om en kort pro memoria, hvilken allt tills nu förgätits, då en dylik casus påminner mig min skyldighet. E. H. Exc., förhoppas jag, lärer taga detta för så menlost; som det i sjelfva verket är; ty mig angår just icke, hvem som har *inspecturas*; jag hafver sjelf *Nationem Smolandicam*¹, åstundar ingen annan, skall aldrig begära eller vilja emottaga någon annan. Jag törs ej heller gifva detta Memorial såsom publique, att jag icke nu drager på mig allt för många ovänner, utan allenast aflemnar det, att E. H. Exc. må taga det i öfvervägande, som angår rikets nytta, hvilken är och varit E. H. Exc:s käraste och förnämsta ändamål.

E. H. Exc. har gjort, att vi fått communication med Indierne²; genom E. H. Exc. kommer Kalmen nu till Canada³, hvarföre jag med alla dem, som älska dygd och vetenskap, böra E. H. Exc. ett evigt namn. Den Högste

* Origin. i folio i Riks-Arkivet.